

عنوان مقاله:

بررسی میزان رفتار منطقی و اثر بخشی ارتباطات و رابطه بین آنها در اعضای هیات علمی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه شهید باهنر کرمان

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی تربیتی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

اشرف رشیدی
سیدحمیدرضا علوی

خلاصه مقاله:

هدف از این بررسی تعیین میزان اثر بخشی ارتباطات، میزان منطقی بودن رفتار و شناسایی همبستگی بین دو متغیر مذکور می باشد. همچنین از جمله اهداف دیگر این تحقیق، بررسی میزان همبستگی ارتباطات و رفتارهای منطقی با سن، جنس و میزان تحصیلات می باشد. روش تحقیق توصیفی بوده و جامعه آماری (آزمودنیها) تمامی اعضای هیئت علمی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه باهنر کرمان در سال ۱۳۸۳ هستند. تعداد اعضای مذکور ۴ نفر بوده است که کلیه آنها با روش سرشماری (تمام شماری) انتخاب شدند. برای جمع آوری اطلاعات در مورد ارتباطات از طریق پرسشنامه شناسایی ارتباطات سوسمان و کریونوس و در مورد رفتار منطقی از طریق پرسشنامه شرکی و وایتمن استفاده شده است. تعداد ۳۸ پرسشنامه بوسیله اعضای هیئت علمی دانشکده ادبیات و علوم انسانی تکمیل شده و عودت داده شد. تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از نمودار پراکنش، ضریب همبستگی پیرسون و شاخصهای مرکزی (میانگین و میانه) و نمودار جعبه ای انجام گردید. نتیجه این پژوهش نشان داد که ۸/۸۳٪ آزمودنیهای از نظر ارتباطات خیلی موثر و موثر، ۵/۱۰٪ تا حدی موثر بودند و همچنین از نظر میزان اثر بخشی ارتباطات اعضاء هیئت علمی با زیردستان ۱/۴۲٪ بسیار موثر، ۷/۴۴٪ موثر، ۲/۱۳٪ تا حدی موثر و با مافوقها ۶/۳۱٪ بسیار موثر، ۸/۳۶٪ موثر و ۷/۲۳٪ تا حدی موثر و همچنین با همکاران ۶/۳۱٪ بسیار موثر، ۸/۳۶٪ موثر و ۷/۲۳٪ تا حدی موثر بودند. در مورد رفتار منطقی ۱/۷۱٪ نسبتا مناسب و نامناسب و ۲۹٪ مناسب و کاملا مناسب بودند و بین رفتار منطقی و تاثیر پذیری ارتباطات همبستگی منفی ضعیفی مشاهده شد.

کلمات کلیدی:

ارتباطات، اثر بخشی، رفتار منطقی، اعضای هیئت علمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1466809>

